

SAMOBORSKI LIST

Knjižnica kr. sveučilišta

Zagreb

God. XXXI.

U Samoboru, 15 srpnja 1934

Broj 14

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Inzematvo 40 D

Uprava i uredništvo nalazi se
LIVADIČEVA ULICA br. 2.
(Nikara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta svrću, daje se znatna popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Potreba elektrifikacije samoborske željeznice

Ovo pitanje potaknuto je već u više navrata i kod našega građanstva i novina a i u zagrebačkim listovima kao jedna važna i nužna potreba. Stavljeno je i pitanje da li je izvedba elektrifikacije moguća?

Kako nebi bila moguća kada imamo u svim mjestima duž čitavu prugu električnu struju. Na samoborskoj je željeznici vrlo živ i neobično jak promet građana koji su u Zagrebu zaposleni a stanuju u mjestima izvan Zagreba prema Samoboru, gdje su si sazdali vlastite kuće i domove. Na stotine seljaka i seljakinja donosi dnevno vlakom u Zagreb razne živežne namirnice na tržište. Veliki broj djece polazi dnevno u škole i vraća se opet vlakom kućama svojim. Hiljade i hiljade izletnika iz Zagreba a i drugih mjesta naše države prođe godišnje ovim vlakom. Svi naši trgovci pa i oni iz ostalih mjesta duž ove pruge polaze u Zagreb, gdje nabavljaju svu potrebnu im robu. Prema tome imamo naša željeznica stalan promet, koji svakim danom sve to više raste. — Dakle svi su uvjeti tu da se ozbiljno pomisli i poradi na elektrifikaciji samoborske željeznice.

Elektrifikacija željeznice mnoge bi želje putujućeg općinstva zadovoljila. Tako bi bilo vrijeme vožnje skraćeno najmanje za polovicu, a to je

najvažnije. Vožnja u otvorenim vagonima ljeti bila bi mnogo ugodnija a i sigurnija, jer nebi padale iskre iz dimnjaka lokomotive koje ispaljuju odijela i šešire.

A što je osobito važno uslijed bržeg saobraćaja između Zagreba i Samobora mnogi bi zagrepčani rado stanovali vani na periferiji, gdje nema one gradske buke i zapare, te bi gradili uz prugu nove kuće a time bi se promet željeznice opet povećao

Pogotovo bi se pak broj izletnika po nedjeljama i blagdanima još više povećao uslijed brze i ugodne vožnje.

Ovo sve smo naveli da se vidi, kako bi bilo poželjno i potrebno da se to važno pitanje veze grada Zagreba sa periferijom na sveopće zadovoljstvo riješi.

Nameće se sada ali najvažnije pitanje — kako? — i tko?

Upravi samoborske željeznice kao i putujućem općinstvu, a naročito pak Samoboru nisu odveć skloni u Zagrebu.

Uprava je željeznice zatražila koncesiju za autobusnu vožnju Zagreb—Samobor i obratno koju je do ove godine podržavao „Tapred“ d. d. — Molba je odbita jer da nije ova autobus-pruga nužna ni potrebna, valjda radi Drž. željeznice jer bi joj autobusi konkurirali!

Gradska općina gradi sada tramvay na Trešnjevku. I taj će naravski ići od Savske ceste ispod podvožnjaka — koji se mora tek izgraditi — na Trešnjevku. Tako će opet kolodvor samoborske željeznice biti izlučen iz izravne veze sa centrom grada. Na čitavom svijetu grade tramvayske pruge naročito uz i na kolodvore da se putujućem općinstvu olakša dolazak u centar mjesta, ali u Zagrebu to nije slučaj.

Jedne su zagrebačke novine nabacile da bi ovo pitanje trebali riješiti vlasnik koncesije samoborske željeznice u dogovoru sa Gradskom općinom, munjarom, eventualno Gradskom štedionicom i tramvayem.

Kako bi poglavarstvo grada Zagreba i ostale institucije išle na ruku elektrifikaciji željeznice kada niti tramvay neće da dovedu do kolodvoru.

Uprava je naše željeznice zamolila dozvolu da autobusima može svoje putnike odvažati u centar Zagreba i obratno. — Neznamo da li će ova molba biti uslišana.

Ako bi ikada došlo do elektrifikacije samoborske željeznice, to bi po našem mišljenju bilo jedino moguće ako bi ovu provela uprava naše željeznice o svom trošku. Držimo da bi joj se ova akoprem velika investicija ipak s vremenom isplatila.

Naš doktor Emica

(Zapisci)

(Nastavak)

Naš stariji g. Hinko Saurer za mladih je svojih dana mnogo općio s doktorom Emicom. On nam je o njemu ispričao ovu zgodu:

Za vrijeme prusko-francuskoga rata godine 1870. - 71. bilo je u sobi „Narodne Stenoice“ u Samoboru vrlo živahno. Naravski vruće. Tu se je Etanica nalazila u Gajevoj ulici br. 2. Njome koje se dolazilo redovno čitali su političke članovi. Nije li on da prate ratne događaje i da im prije donese novosti sa ratišta. Neki su članovi snapuzirali s Prusima, drugi sa Francuzima.

Doktor Emica dobio je svake sabote „Leipziger Zeitung“ pa je prijatelji na političke sile je ovoga časopisa koje se prijavljivalo razne bilje. On je sjedoređ postao ratoboran. Njome je „Victoria soll geschossen werden“ i pjevao neku himnu sa

koju je tvrdio da je američka, a iz koje su se pjesme razabirale samo neke tri riječi.

Kako su u to vrijeme padali i saborski izbori, Emica se pokazao kao veliki agitator — ali to samo među najbližim prijateljima. Nosaio je za obranu noću toljagu kad je polazio kući. No i u nju se nije nikako pouzdevao, pa su ga morali kući pratiti prijatelji koji su sačinjavali njegovu „tjelesnu stražu“. Ova ga je straža imala čuvati od političkih protivnika da ga ne bi napali.

Pokraj svojih prijatelja bio je kuražan, malome obijestan.

Kada se raspložen vraćao jedne noći kući, vidio je toljagom po uzdaha, pjevao američku himnu i klicao o pobjedi.

Noć je bila vedra, mjesočina je sjala, a on i njegovo društvo prolazilo je Mesničkom ulicom. Emica je stupao naprijed kao kakav pojedinačni vod.

Na jednom stepu ograde Cehuličove kuće drljanio je velik mačak na brvnaci sa njome se društvo koje je prolazilo. Emica

zavila toljagom i opali po mačku vičući: Victoria soll — —

Mačak nije ni pisnuo nego se mrtav svali do doktorovih nogu.

Emica se silno uplašio. Nije mogao dovršiti svoje rečenice. Tomu što se zbililo, nije se on nadao. Ne bi on ni mrava pogazio, a evo, ovdje je i nehotice lišio života jednoga mačka i to sasna nedužnog mačka koji je vjerno čuvao stražu svomu gospodaru.

Počeo bježati Emica ostavivši svoje društvo. Njegova je savjest bila suviše zbunjena zbog ovog nemilog događaja. Prijatelji su ga dostigli tek kod mosta i onda ga sproveli do kuće.

Cijelim je putem tugovao Emica i uzdisao:

— Kaj bu s toga, kaj bu s toga!

Bojao se što će gospodar reći za mačka, a šta ljudi kad čuju da je on — Emica — zamlatio jednu domaču životinju koja mu nije baš ništa skrivila, ni njemu, ni njegovu društvu.

Evo svećenik veliki . . . !

U nedjelju dne 24. lipnja tg. obavljen je u prvostolnoj crkvi Zagrebačkoj obred konsekracije novoga nadbiskupa-koadjutora monsignera Dr. Alojzija Stepinca.

Dugo su se pravile kombinacije u osobi koju će crkva pozvati na ovo odgovorno mjesto.

Zagrebačka nadbiskupija zauzima u tom svojstvu prvo i najodličnije mjesto među svim biskupijama. I dok su se pravile razne kombinacije, došla je vijest da je Sv. Stolica imenovala našim nadbiskupom mladoga čovjeka tek 36 godina staroga, istom 4 godine u svećeničkom zvanju i pozvala ga, da preuzme nasljedstvo Apostola u našoj velikoj nadbiskupiji. Njegova ličnost bila je za to i najpodesnija. U njega je crkva stavila najveće nade, jer je izrasao iz katoličke Hrvatske sredine onoga djela naroda, koji je uvijek iz generacije u generaciju prenosio veliko blago koje su Hrvati krštenjem primili. Njegovo rodno mjesto, najčišći je Hrvatski seljački kraj, u kojem je sačuvana najveća odanost vjeri, istinska pobožnost, iskreno srce, čisti seljački karakteri, ljubav prema svojoj zemlji. Sin je pobožne seljačke obitelji.

Gimnaziju je polazio u Zagrebu, te je odgajan u nadbiskupskom orfanatrofiju, gdje

je na njegovu dušu utjecao Dr. Lončarić sada župnik Sv. Petra u Zagrebu. Osjećajući uvijek poziv za svećenički stalež, kao ozbiljan mladić stupio je u sjemenište, a nadbiskup dr. Bauer šalje ga u Rim u Germanicum gdje je svršio 7 godina studija polučivši doktorate filozofije i teologije snajboljim uspjesima. Vrativši se iz Rima preuzvišeni nadbiskup Bauer, zadržao ga je kod sebe na dvoru i odredio mu je da radi u karitativnoj akciji. On je postao predsjednikom »Caritas« nadbiskupije Zagrebačke i uređivao istoimeni list. Pisao je tu divne uvodnike i članke, pozivajući sve na djelotvornu kršćansku bratsku ljubav spram bližnjega svoga, riječima Mojsijevim: »Zapovjedam ti, da otvoriš ruku bratu svomu nevoljnome i siromašnome, koji prebiva s tobom u zemlji, — siromaha i prosjaka neka ne bude među vama«. On je u toj akciji sudjelovao i ustrajao do svoje konsekracije znajući, da treba stvoriti novu sociologiju, sociologiju ljubavi. Nije se sam nadao, da bi bio uzvišen na toliku čast crkvenog visokodostojanstvenika. No on je svjestan svoje službe visokog položaja jer si je uzeo za lozinku riječi psalmiste: »In Te Domine speravi«. (Ulam se u Tebe Gospode). On je postavio sebi slijedeći program: »Slijediti nauku

Kristovu, nauku istine i ljubavi, bez straha braniti katoličku istinu i pravdu, — prema onoj — dilexi iustitiam et odi iniquitatem — to je moje načelo«.

Rektor Rimskog Germanicuma Konstantin Noppell sa dvojicom predstojnika zavoda i sa 128 studenata poslali su našem novom nadbiskupu čestitku na latinskom jeziku. U njoj se spominje, da Germanicum nije u dugoj svojoj historiji zapamtio, da tako mlad svećenik kao Dr. Stepinac postaje biskupom i crkvenim veliko dostojanstvenikom. To se dogodilo baš onako, kao kad je u Starom Zavjetu Bog od svih sinova Patrijarhe Izaije izabrao najmlađega Davida koji će pobjediti Golijata i vladati Izraelskim narodom.

Mi možemo biti ponosni, da na historijskoj stolici Zagrebačkih nadbiskupa imamo čovjeka dubokog uma, srcem široke ljubavi, odlučnog borca za svaku pravdu i vjerujemo, da će on, jer je razmjerno mlad došao na to najistaknutije mjesto našem narodu stvoriti velebna djela, kojima će dokazati, kako se može i kako se treba jednako služiti crkvi, Bogu i narodu svome — sve pod lozinkom: »In Te Domine speravi.«

Vjernik.

Iz trg. zastupstva

(Sjednica od 3. VII. 1934)

Sjednici predsjednik načelnik g. Pandić, zapisnik vodi bilj. g. Pavličić, blag. izvjestitelj g. Kompere.

Od trg. zastupnika prisustvuju sjednici: Švarić, dr. Ortinski, Jelinek, Šefček, Strmoli, Šek, Šoić, Jurković, Medved, Kocijanić, Biščan Janko, Tenk.

Načelnik otvara sjednicu i prelazi na dnevni red:

1. Izvještaj opć. uprave o škontraciji opć. blagajne za I polugodište. — Zast. dr. Ortinski primjećuje da je ovaj izvještaj formalan.

Cijeli drugi dan nije se Emica pokazao na ulici. Tek drugu večer pokazao se u čitaonici.

Otvorio je tiho vrata, proturao kroz njih glavu u sobu i bojažljivim glasom pitao društvo:

— Kaj je, kaj je?

Kad su mu prijatelji rekli da nije ništa, i da nitko nije pitao za mačka, skoči veselo u sobu naručivši si čašu vina.

Tako se Emičina viktorija (pobjeda) u sredotočila samo u pobjedu nad jednim sirotnim mačkom koji je izgubio svoj život samo zbog doktorove — ratobornosti.

Pozvan je bio doktor Emica staroj purgarici Barici Kompere, ženi pok. Josipa, knjigoveže i poznatoga šaljivdžije.

Bolesnica je ležala u krevetu kad je stigao doktor zaustavivši se malo na vratima.

— No kaj je ž nima, kumica Vukovka?

— Jako kašlam, gospon doktor. Prsa me boliju, a nemrem se skašlati.

— Zato je najlakše, gospa Barica Kompere. Ja im bum prepisal žutu jaku medicinu. A onda reče smiješeći se:

— Ak se budu posle toga skašlati prema obloku, staklo bu šlajm rezbil i na cestu opal — —

(Nastavit će se)

jer nije točno označeno da li je novac koji se nalazi u blagajni tekući prihod ili je od zaklada. — Blag. Kompere izvješćuje da je to novac raznih zaklada. — Nadalje pita dr. Ortinski da li je dug na zdrav. nametu namiren. — Blag. izvješćuje da je jedan dio plaćen. — Zastupstvo nakon toga prima izvještaj na znanje.

2. Načelnik čita molbu privatne građanske škole za pripomoć da se ova može održati. — Zastupstvo nakon svestrane rasprave uvida potrebu te škole te je prema svojoj mogućnosti pripravno poduprijeti istu. Zaključuje se davati školi besplatno svijetlo i vodu te dio potrebitog ogrjevnog materijala.

3. Načelnik čita molbu tekstilne tvornice Rothstein za otkup općinske klanonice, odnosno zemljišta kraj iste u svrhu proširenja tvornice. Zastupstvo je voljno tvornici prodati ovo zemljište uz uvjet da tvornica sagradi novu klanonicu koja će odgovarati današnjoj potrebi na drugom prikladnom opć. zemljištu.

4. Čita se molba tekst. tvornice „Setalana“ za dozvolu postavljanja hidranta za slučaj požara, te upotrebu vode iz vodovoda za bojadisaonu. — Zastupstvo zaključuje da tvornica „Setalana“ može postaviti blombirani hidrant, koji se smije rabiti samo u slučaju vatre. Glede uporabe vode iz vodovoda za bojadisaonu zaključuje se da se ista može dati u koliko to naš vodovod može podnijeti.

5. Planinarsko društvo podnosi molbu da može u svrhu održanja svojih sastanaka upotrebljavati opć. prostoriju gdje se nalazi udruženje trgovaca. — Dozvoljava se.

6. Načelnik iznosi potrebu namještenja drugog opć. potrošara te ubiranja opć. nameta i inih daća. — Zastupstvo jednoglasno zaključuje da se za ovrhovoditelja i pomoćnika potroš. ureda namjesti prebježno Stjepan Turovec, a u dužnosti mu se stavlja da pripomogne u koliko mu to bude moguće instalirati kod električne centrale. — Knjigovodstvo potroš. ureda neka vodi kao dosada blagajnički ured.

7. Načelnik izvješćuje da usprkos svakog požurivanja da se sastave bilance električne centrale od god. 1930 dalje, to sa strane ureda električne centrale nije učinjeno.

Zast. dr. Ortinski sastavio je za g. 1933 bilancu prema knjigama za onu godinu. Konstatira da je ove godine bio inkaso kako na struji tako i na instalaciji vrlo slab. Tuj se vidi posvemašnji nehaj osoblja centrale, pače mu to izgleda kao da osoblje vodi pasivnu resistenciju.

Zastupstvo zaključuje da se stavi u dužnost općin. blagajniku g. Kompereu i knjigovodi elek. centrale g. Matoli da u roku od 4 mjeseca imaju sastaviti ove zaostale bilance, inače će se protiv istih strogo postupati sa otpustom iz službe dotično podneska prijave na višu vlast.

8. Čita se odluka kr. banake uprave o ukidanju četiri godišnjih sajnova: Valentinski 14 veljače, Helenaki 22 svibnja, Lovrenski 10 kolovoza i Miholjski 29 rujna. — Zastupstvo zaključuje jednoglasno da se banakoj upravi podnese molba da ova sajnova ostanu kako su bili i dosada, jer nema uzroka da se ukine.

9. Čitaju se molbe Premolić Ivana i Minko, te Vilima Perlovića kao punomoćnika nasljednika pok. Lovićara za odobrenje parcelacije zemljišta. — Ove se molbe imaju priposlati g. ing. Gabriću sa molbom da dade svoje mišljenje, radi postojeće regulatorne osnove, u slučaju povoljnog mišljenja može upravni odbor izdati dozvolu.

10. Vlasnik gostionice „Gruha Zagreb“ g. Vince pripisao je proturavan trg. općini glede ubiranja takse za ubiranje takse od glazbe na radio i gramofon. Potporučuje proturavan tima da on mora sa glazbu plaćati svaki dan pristajući dok drugi gostioničari igraju sa radio aparatom i gramofonom, osimoteno čitave dane i veći a da sa tu glazbu ne plaćaju nikakove pristaje za ubiranje takse. — Zast. zaključuje jednako se na ovu vrstu glazbe takse mogu da ubiru, da se to učini.

(Nastavit će se.)

Prvi izlet Hrvatskog Sokola iz Zagreba u Samobor g. 1875.

Dne 4. srpnja 1875. nakon što je utemeljen »Hrvatski Sokol« u Zagrebu (1874.) priredio je odmah svoj prvi društveni izlet u Samobor, koji je već onda bio objavljen izletišta za zagrepčane. Sastanak je bio određen u pol pet sati u gombasni »H. S.« na Strossmayerovoj promenadi, (u suterezu tadašnje stare realke, današnji Banski stol), za one, koji su se htjeli voziti bili su priređeni veliki omnibusi, kako su onda bili u običaju u Zagrebu za vožnju k Savi i u obližnja izletišta. Tom prilikom poklonio je za taj izlet bivši zagrebački trgovac i odbornik »H. S.« Daniel Herman provizorni mudri barjak a prvim barjaktarom bio je poznati zagrebački trgovac željezom u llici Žiga Štagl. Na banketu u svratištu »Gradu Trstu« zahvalio se je starješina dr. Fon naročito br. Hermanu za poklonjeni barjak, a sa izleta poslan je posebni pozdrav bratskom »Slovenskom Sokolu« u Ljubljani. (»Slovenski narod« 6. VII. 1875.

Kod tog izleta sudjelovali su među inima starješina Dr. Josip Fon, zamjenik starješine Ing. Milan Lenaci, odbornici dr. Ivan Kosirnik, Dane Herman, članovi Leskovic, Zvijezdić, Eduard Hönigsberg, koji je još jedini na životu od sviju učesnika. Preko Save kod Podsuseda prešlo se je prevozom a na drugoj strani dočekale su izletnika kočije iz Samobora dok su neki pošli i pješice. Među samoborcima koji su ih dočekali i vodili po Samoboru spominju se: Obad, Jurčić, Šmidhen i dr. Kocuvan. Povratak je slijedio preko Ruda, Pješivice na Jastrebarsko.

Ovaj izlet ostao je u najugodnijoj uspomeni zagrebačkom »H. S.« kao i samoborcima, pa kada je samoborsko pjevačko društvo »Jeka« dne 12. i 13. rujna iste godine slavilo posvetu svoje zastave, opet je bio pozvan »H. S.« iz Zagreba, da prisustvuje

toj proslavi. »H. S.« se je odazvao te došao sa 20 svojih članova u sokolskim odorama na tu proslavu. Na ulazu u mjesto dočekao ih je odbor a bio je podignut i slavluk sa napisom: Dobro došli! Na mostu je bio podignut drugi veći i ljepši slavluk sa imenima sviju društava koja su došla na posvetu: »Kolo« iz Zagreba, »Javor« iz Jastrebarskoga, »Zora« iz Karlovca, »Lira« iz Velike Gorice i najmlađi »Hrvatski Sokol« iz Zagreba Samoborska glazba sa ravnateljem Vanjekom u originalnim uniformama i šeširima s perjanicama te pucnjava mužara na Puškenici u Anindolu dočekala je goste. U dopisu u »Narodnim Novinama« od 18. IX. 1875. piše neki dopisnik, da su se osobito istakli Sokolovi sa svojim velikim redom u stupanju. Odbor se je poslije svečanosti najljepše zahvalio građanstvu a naročito gospodama i gospodicama, koje su kod te svečanosti kao drugarice sudjelovale, a koje su zagrebačke Sokolove osobito ljubezno odlikovale. Od odbora »H. S.« bili su prisutni dr. Fon, dr. Kosirnik, dr. Weingerl, koji su bili gosti dr. Kocuvana tadašnjeg kotarskog liječnika.

Na večer su bili po Samoboru izloženi transparenti, koji su prema pripovijedanju najstarijeg člana »Jeka« Hinka Saurera izgledali ovako: na kućama Bahovca na trgu »U pjesmi nam je slava« i »Pjesmom za dom!«; na kući Stoosa danas Urlijeva »Dok Hrvatsko srce bije — barjak »Jeka« nek se vijet«. Sliku posvete snimio je Vizner-Livadić.

Drugi dan su Sokoli načinili izlet u »Janindol« i na Stari grad.*)

Dr. Bučar

*) Bučar: »Povijest Hrvatskog Sokola u Zagrebu 1874—1895. Zagreb 1925. Lang Milan: »Hrvatsko pjevačko društvo u Samoboru«. Samobor 1904.

Uspjeh francuskog tečaja u Samoboru

U nedjelju dne 1. o. m. održan je, kako smo javili u našem listu, završni ispit francuskog tečaja (Cercle française).

Dječji francuski tečaj na našoj osnovnoj školi imade oko dvadesetak članova, a vodi ga učiteljica francuskog jezika gđa Anka Wiesinger. Kroz dvije godine rada postigli su veliki ostvareni rezultati. Što sa djeca naučila i koliko su napredovala, pokazala su pred dugo panom dvoranom samoborskog građanstva.

Djeca su recitirala francuske pjesme, opjevala su nekoliko pjesama i odigrala su francuski igrokaz »La consultation« od Merciea.

Ovoj priredbi prisustvovao je francuski konzul g. Roger Garreau, vicekonzul g. M. Radenar, prof. Warnier sa gospođom gđa Mariette Costant, lektor francuskog jezika sa još nekoliko članovima francuske kolonije i francuskog cerclea iz Zagreba.

Ostalo je pozdravio potporučnik trg. Samobora g. Adolf Weber, a od učitelja podvratila ih je na francuskom jeziku Nedica Anger.

Na svršetku ispita raspodijelo je konzul djeci nagrade, i u kratkim govoru zahvalio se učiteljici gđi Anki Wiesinger na složenom radu kod izvođenja francuskog jezika u Samoboru. U ovom govoru spomenuo, tako je

upravo oduševljen priciznim izgovorom djece i razumijevanjem, kojim ova mala djeca govore francuski. Dalje se g. konzul zahvaljuje predstavnicima vlasti i svim samoborskim građanima, koji toliko ljubavi iskazuju za francuski jezik i Francusku. — Profesor Warnier se najpohtilnije izrazio o uspjehu toga tečaja.

Ova manifestacija u veliko će koristiti razvitku francuskog tečaja u Samoboru i mnogi roditelji spremaju se, da svoju djecu upišu u tečaj, jer su vidjeli, koje je rezultate dao rad gđe Anke Wiesinger.

Po svršenom ispitu priređena je gostima zakuska u restauraciji »Lavica«. Ovdje je francuskog konzula pozdravio sreski pristav g. Juraž Polić.

Francuski konzul g. Roger Garreau prilikom završnog ispita iz francuskog jezika napisao je za školsku spomenicu naše osnovne škole, na francuskom jeziku sljedeće:

»Sretno sam i ponosan što danas kao prvi zastupnik Francuske republike mogu posjetiti 400 godina staru samoborsku školu.

Prisustak sa strane nastavnika i njihovih učenika kao i općinskih vlasti ovoga staroga i ljepoga grada dionao me dovelo tako, da ću poslijeti s vama najljepšu uspomena sa taj dan.

Prije svega moram da izrazim svoje divljenje gđi Wiesinger za veličajne uspjehe što ih je poučavajući francuski jezik, već do sada postigla. Od srca čestitam djeci koja su tako dražesno pred nama deklamovala, pjevala i izvodila igru.

Želio bih da se i na godinu nađem u Samoboru u to doba da ustanovim nove uspjehe što će ih postići mladež u učenju francuskog jezika.

U toj nadi kličem: Živio Samobor!

R. Garreau konzul Franc. rep.

Isto se tako laskavo izrazio o uspješima tečaja, kao i ljepoti Samobora, direktor francuskog instituta g. R. Warnier.

H P D podružnica »Japetić«

Naše planinarsko društvo »Japetić«, zaista je najagilnije društvo u Samoboru. Ako gledamo 10 godina natrag, to moramo doći do rezultata, da je ovo društvo učinilo veoma mnogo dobra i korisna za naš Samobor. Ne samo današnji, nego i prijašnji odbori sastojali su od ozbiljnih ljudi, koji su pravo shvatili svoju zadaću i išli uvijek ispravnim putem da podignu naš turizam, da pokažu svima koji dolaze u Samobor, divotu i ljepotu naše krasne okolice. Nesebični i požrtvovni uvijek spremni na rad, da postignu svoj cilj, samo za dobro našeg Samobora.

Prošle godine došlo je društvo u posjed Okić grada, hvala susretljivosti i dobroti g. Ehrmana i tako se ostvarila davna želja odbora Što vidimo? — Čim je došlo društvo u posjed ove stare hrvatske uspomena, postavio se posebni odbor da po mogućnosti očuva ovu lijepu ruševinu od posvemašnje propasti. Načinjene su stube do samog ulaza, da bude što pristupačnije i što lagije doći do same ruševine. Najveća pogibelj bila je ona mala prostorija bivše kapelice, odakle se pruža krasni pogled na Hrvatsko Zagorje, Medvednicu i srce naše, naš krasni Zagreb. Zidovi su bili već u takvom stanju, da se sruše i da padne onaj krasni luk, pod kojim je nekoć valjda stajao žrtvenik. Danas je sve uređeno, lijepo popravljeno i osigurano od propasti i to tako uređeno, da treba samo postaviti krov pa bi jedno lijepo planinarsko skrovište bilo gotovo.

Lijepa zamisao, a koliko poznajemo agilnost i volju ovog društva, moglo bi se i to osvariti. Kako su sredstva društvena mala, a dobrotvora kao što je gosp. Ehrmann imade još manje, to je društvo sada došlo na misao, da si pomogne na drugi način, da dobije novaca za uzdržavanje Okić-grada. Njen agilni i vrijedni odbornik g. Franjo Flašar tvorničar u Samoboru, izradio je lijepe plakete naših najljepših točaka kao uspomena na Samobor i okolice. Plakete sa slikama staroga grada Samobora, Okić grada, Šoičeva kuća i nekoliko lijepih slika iz okolice. Osobito su lijepe sličice obih ruševina, koje je učinio naš poznati hrvatski slikar Miško Krušlin.

Izrađuje se i jedan nacrt cijele okolice Samobora sa svim putevima gdje je provedena markacija, da svaki onaj koji nije bio u okolici Samobora može mirno hodati i ne će začeti na krivi put, da se izgubi i da sigurno dođe onamo, kamo se je zaputio.

Ove nacrti kao i plakete dobit će se u trgovinama kao i većim gostionicama.

Sada je društvo dobilo od trg. zastupstva i svoje prostorije, koje su joj bile toliko potrebne za sastanke i održavanje sjednica.

Da se dade priznanje za ovaj lijepi i patriotski rad društva, to je H. P. D. Malica

u Zagrebu počastila predsjednika H. P. D. »Japelića« Šoića zaslanom članstvom, a već prije dvije godine i potpredsjednika Klešića st. sa istom počasti.

Našem društvu srdačno čestitamo na njegovu radu i molimo, da poradi i nadalje tako za naš lijepi Samobor.

Domaće vijesti

ZAHVALA NADBISKUPA KOADUTORA Dr. STEPINCA

Na čestitke koje je preuzv. g. nadbiskup koadutor dr. Stepinac primio zahvalio je pismeno Upravi naše narodne škole. — Isto tako zahvalio je svom zemljaku i nekadanjem školskom drugu g. Dragutinu Medvenu.

BLAGOSLOV SPOMEN KIPA BL. DJ. MARIJE

Nakon punih 30 godina uspjelo je podići ispred župne crkve kip Majke Božje, da bude trajni spomen 1000-godišnjici hrvatskog kraljevstva i na brojne naše Samoborce i župljane, koji su pali žrtvom svjetskog rata god. 1914.—1918., i našli grob u dalekoj tuđini.

Milodare su počeli sakupljati Samoborci u Americi prije 30 godina, stizavali su polako prinosi i domaćih, Upravni odbor zaklade za nabavu zvonova votirao je u tu svrhu D 2000, članovi »Jeka« sabrali su za spomenik Samoboraca palih u ratu lijepu svotu s kamatima u iznosu od 1015 D, i tako je omogućeno, da se podigne kip, kako je predložio u posebnom svom nacrtu odlični domaći sin ing. g. Gabrić Franjo, a radnje je izvela domaća tvornica »Samoborka« d. d. Nadode li još dovoljna svota prinosa, izvesti će se naknadno po istom nacrtu i čitava ograda oko spomen kipa, što će neposrednom okolišu starodrevne crkve dati mnogo ljepši, dostojniji izgled.

25-GODIŠNJICA SMRTI FERDE HEFELEA

Dne 10 o. mj. navršuje se 25 godina što je umro uvaženi hrv. pisac i nastavnik Ferdo Hefelega. Rodio se 10 travnja 1864 na Bistracu kraj Samobora, a umro je 10 srpnja 1989 u Sisku kao ravnatelj više pučke škole. Pok. Hefelega mnogo si je dao truda oko sabiranja nar. nazivlja za pojedine obrte. Napisao je među ostalim ove knjige: »Opančar i opančarija«, »Naši domaći obrti« i »Put na istok do Carigrada«.

SVEČANI BLAGOSLOV BARJAKA DRUŠTVA HRV. KATOL. MUŽEVA

Na 12. kolovoza t. g. dolazi u Samobor zagrebački nadbiskup koadutor dr. Alojzije Stepinac, da lično obavi blagoslov novog, krasnog barjaka Društva hrvatskih katoličkih muževa.

Raspored svečanosti: u 9 sati prije podne sastanak svih domaćih i stranih društava i naroda kod kapelice Sv. Mihalja, društv. zaštitnika, odakle u pol 10 sati kreće procesija uz pratnju domaće glazbe »Pučke knjižnice i čitaonice« do župne crkve. Nakon propovjedi, blagoslovit će preuzv. g. nadbiskup najprije ispred župne crkve novi kip Majke Božje, podignut kao spomen na 1000-godišnjicu hrvatskog kraljevstva i svih naših župljana koji su pali u svjet. ratu, a zatim će blagosloviti novi barjak. Nakon zabljanja spomen-čavala služit će g. nadbiskup u župnoj crkvi sv. misu, na koju će pjevati Hrvatsko pjev. društvo »Jeka«.

U predvečer, u subotu, priredit će Društvo hrvatskih katol. muževa podoknicu u čast kume svog barjaka, gde Gabrijele Bahovec, koja će u svom domu prirediti objed preuzv. g. nadbiskupu.

Poslije podne u 5 sati društvo će prirediti za svoje članove i goste zabavu u dvorištu g. Mije Noršića u Gornjem kraju sa glazbom »Pučke čitaonice«, lukom sreće, šaljom poštom i t. d.

UPOZORENJE VLASNICIMA PASA

Unatoč tome, što postoji kontumac pasa, zapaženo je skitanje istih bez brnice na nju-

ški i puštanje slobodno tamarati ulicama i trgov. Stoga se ovim putem poziva svaki vlasnik psa, da ga drži vazda na vezu. I kada pas polazi sa gospodarom, gospodaricom ili služinčetom van kuće i dvorišta na ulicu trg itd. ima se voditi na uzici, k tome pas mora biti providjen na njuški dobro izrađenom brnicom.

Tko bude zatečen, da protiv prednjega radi i ne pridržava se propisa o kontumacu pasa bit će prijavljen kazne radi, a pas utamanjen na vlasnikov trošak. Redarstvo.

PREDSTAVA PERNICEVE „NAGRADE“ U SAMOBORU

Članovi Kazališne sekcije »Jeka« marljivo uče svoje uloge, pa će samoborskoj publici prirediti jedno ugodno iznenađenje. Naročita se pažnja posvećuje gusaku »Žugecu« koji će u ovom komadu igrati jednu važnu ulogu. Predstava će se održati u dvorištu Samoborske štedionice gde će biti podignuta nova veća pozornica obzirom na veliki broj sudjeljujućih diletanata te raznih domaćih životinja.

Da n predstave još nije određen ali naglašujemo da će obzirom na velike troškove oko postavljanja pozornice biti priređena samo jedna jedina predstava.

NAŠ TELEFON

Dne 5 o. mj. navršeno je 25 godina odkako je u Samoboru uveden telefon za lokalni razgovor, a 26 o. mj. interurbani.

PORESKA UPRAVA U SAMOBORU

upozoruje sve imaoce obveznica 21/2/10 ratne štete, da je zadnji rok za zamjenu obveznica do konca mjeseca jula 1934 kasnije se zamjena neće moći vršiti. Obveznice se predaju uz popis poreskim upravama ili preko pošte na Min. fin. odjeljenje drž. dugova i drž. kredita u Beogradu.

Mole se sva državna i samoupravna nadležna, ustanove i zavodi, za što širi publicitet ovog upozorenja, kako ne bi imaoći obveznica radi zakašnjenja pretrpjeli materijalnu štetu.

UPOZORENJE BICIKLISTIMA

Budući se još uvijek nalazi po koji bicikl bez registarske pločice, a zatečeno je više vozača bicikla bez Saobraćajne knjižice, koji se naravno nije mogao iskazati o vlasništvu bicikla i tim propustom bio je izvršen neugodnostima. Stoga se svi biciklisti koji još svoje bicikle nisu providili registarskom pločicom upozoruju, da to odmah učine. Jednako se svaki biciklista upozoruje, da za i najkraće vožnje ima kod sebe Saobraćajnu knjižicu. Isto tako upozoruju se vozači, da svoje bicikle za vrijeme večernje vožnje provide svjetiljkom.

Tko se neće držati prednjeg upozorenja kao i onaj koji će biti zatečen, da vozi nogostupom, bit će prijavljen kazne radi.

Redarstvenim organima izdato je naređenje, da budno paze, na izvršenje ovog upozorenja. Redarstvo.

ZAGREBAČKI KABARETSKI TRIO

poznat po svojim salonakim komadima, koje je davao po čitavoj našoj državi, naročito izaziva buru smijeha poznati komičar i imitator dama g. Zvonimir Arenšek, kao i gg. Milovan Gulin i Ivo Sardelić izvodit će svoje šale dne 15 o. mj. u »Lavici« u 9 sati na večer. — Ulaz dobrovoljni prinosi.

Okolina

POSVETA VATROGASNE ŠTRCALJKE U Sv. MARTINU POD OKIČEM

U nedjelju 8 o. mj. obavljena je posveta štrcaljke dobrovoljne vatrogasne čete u Sv. Martinu. Ovo mlado, ali vrlo agilno društvo, u kratkom vremenu od nepunih 3 godine uspjelo je da si nabavi štrcaljku, kako bi moglo u potpunosti odgovarati svojoj svrsi. U ovim teškim ekonomskim prilikama ovo je uistinu lijep uspjeh. Zasloga je to vodstva čete i to pretsjednika g. Stjepana Bošnjaka opć. bilježnika, zapovjednika g. Matije Kuceka učitelja i tajnika g. Pavla Tutlića opć. bla-

gajnika. Oni su stvorili u kratko vrijeme uzornu četu, opskrblivši je sada sa najpotrebnijim spravama.

Posveta štrcaljke obavljena je pred crkvom sv. Roka na Galgovu, gde se sakupilo mnogo naroda a blagoslov je obavio mjesni župnik velč. g. Matija Horvat izrekavši nakon toga vrlo lijep govor.

Štrcaljki je kumovala gđa Fanika Horetlić supruga trgovca.

Posveti su prisustvovali starješina Zajednice Savske banovine g. Mr. Mirko Klešić st., starješina župe g. Miholjević, tajnik župe g. Tomečak, mnogo vatrogasaca iz Samobora, Ruda, Harmice i Sv. Nedjelje. Sresko načelstvo je zastupao pristav g. Juraj Polić.

Prije posvete pozdravio je sve goste i kumu pretsjednik čete g. Bošnjak, a nakon posvete čestitao je domaćoj četi starješina Zajednice g. Klešić obodrivši članove da uzdrže disciplinu i nastave radom za dobro bližnjega. U ime župe i vatrogasne čete iz Samobora čestitao je domaćoj četi starješina župe g. Miholjević.

Nakon mimohoda pred odličnicima, razvila se u općinskom dvorištu vrlo ugodna zabava, na kojoj je nastupio vrlo uspjelo pjevački zbor domaćih vatrogasaca, a u nekim točkama pojačan pjevačima iz Kerestinca i Sv. Nedjelje. Tokom zabave pozdravio je goste pretsjednik općine g. Bašić.

Iznajmijuje se stan
od 3 sobe, kuhinje i nusprostorije. — Električna i vodovod u kući. — Upitati Perkovića ulica br. 13, I. kat.

Općinska uprava slob. i kr. povelj. trgovišta Samobora

Broj 3236 - 1934.

U Samoboru, 6. jula 1934.

OBJAVA

Općinski odbor trgovišne općine Samobor na osnovu propisa § 77 tač. 5 Zakona o općinama zaključio je u sjednici svojoj dne 3 jula 1934 pod br. 81 da su građani samoborski dužni uoči praznika (nedjelja i blagdana) ispred svojih kuća redovito čistiti tračar (nogostup) i cestu, kako se je to i prijašnjih godina činilo.

Ovo se građanstvu stavlja do znanja uz poziv, da ova dužnost u interesu reda i čistoće točno ispunjava pod primanjem svotane kazne do 300 Din odnosa zatvora do 5 dana.

Protiv pomenatim zaključku ima svaki građanin (vlasnik ili posjednik kuće) pravo žalbe na Sresko načelstvo u Samoboru u roku od 3 dana nakon ove objave.

Predsjednik:
PavličićBilježnik:
Pavličić

Općinska uprava slob. i kr. povelj. trgovišta Samobora

GLAS

Dana 4. kolovoza 1934 u 9 sati prije podne prodavat će se na ovdječjem trgovištu u Samoboru Objava »Glas« slob. i kr. povelj. trgovišta (pokriveno) najljepšom posredništvu uz gotov novac i to:

- 4 tobaka,
- 4 kupa,
- 1 barjaka,
- 7 kupačkih orna,
- 3 krave,
- 6 kola,
- 8 građevinskih stolova,
- 3 kvati bukova drva,
- 1 vaga,
- 1 masariti stol,
- 1 vinski bačva od 635 litara,
- 1 vinski orna,

na koju društvo sa interesom očitao upozorenje.

Predsjednik:
PavličićBilježnik:
Krupar

Odgovorni urednik: SLAVKO SEK.